

Streda 11. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na stredu 11. týždňa
v Cezročnom období.

Navrhované témy sú:

sprevádzajú nás mnohí svätí;
spomienky tých, ktorí poznali
svätého Josemaríu; každý má
svoju vlastnú cestu k svätosti.

19.06.2024

„PÁN CHCEL Eliáša vziať vo víchrici
do neba“ (2 Kr 2, 1). Bola to známa
skutočnosť a kamkoľvek išli, všetci
hovorili Elizeovi, ktorý sprevádzal
proroka: „Či vieš, že Pán vezme dnes

tvojho pána ponad tvoju hlavu?“ (2 Kr 2, 3. 5). „Aj ja to viem. Budte ticho“, odpovedal Elizeus, ktorý sa od svojho pána nevzdialil. Jedného dňa, keď títo dvaja kráčali sami, „stáli pri Jordáne. Vtom vzal Eliáš svoj plášť, zvinul ho, udrel vodu, tá sa rozdelila na dve strany a obaja prešli po suchu. Keď prešli, Eliáš povedal Elizeovi: *Žiadať si, čo mám pre teba urobiť, prv ako budem od teba vzatý!* Elizeus odpovedal: *Nech je na mne dvojnásobne tvoj duch!*“ (2 Kr 2, 7-9).

Odlúčenie sa blíži. Teraz, keď Elizeus vie, že prorok sa chystá odísť, pokorne vyjadruje želanie, aby ho táto prítomnosť úplne neopustila: „Nech je na mne dvojnásobne tvoj duch“ (2 Kr 2, 9). Neodvažuje sa žiadať o všetko. Elizeus sa netvári, že je ako jeho majster, ale nechce prestať počítať s Božou mocou. Je dobré byť blízko svätých, pretože nás istým spôsobom približujú k Pánovi. „Celé dejiny Cirkvi sú poznačené

týmto mužmi a ženami, ktorých
viera, láska a život boli majákmi pre
mnohé generácie a sú majákmi aj pre
nás. Svätci rôznymi spôsobmi
zjavujú mocnú a premieňajúcu
prítomnosť Zmŕtvychvstalého“^[1].

„Nemyslime len na tých, ktorí už boli
blahorečení alebo kanonizovaní.
Duch Svätý vylieva svätosť všade, na
svätý a verný Boží ľud (...). Rád vidím
svätosť v trpezlivom Božom ľude: v
rodičoch, ktorí s takou láskou
vychovávajú svoje deti, v tých
mužoch a ženách, ktorí pracujú, aby
priniesli domov chlieb, v chorých, v
starých mníškach, ktoré sa stále
usmievajú. V tejto vytrvalosti
pokračovať deň za dňom vidím
svätosť bojujúcej Cirkvi (...). Svätosť
je najkrajšia tvár Cirkvi“^[2].

„ŤAŽKÚ VEC SI ŽIADAŠ,“ odpovedal Eliáš na Elizeovu žiadosť. „Ale ak ma budeš vidieť, keď budem od teba vzatý, stane sa ti to, ak nie, nestane sa“ (2 Kr 2, 10). Pokračovali „a ako išli v rozhovore, zrazu ich oddelil od seba ohnivý voz a ohnivé kone a Eliáš vystúpil vo víchrici do neba. Keď to Elizeus videl, zvolal: *Otče môj, otče môj! Voz Izraela a jeho pohonič!* A viac ho nevidel. Nato si chytil odev a roztrhol si ho na dva kusy“ (2 Kr 2, 11-12).

Pocit, ktorý Elizeus zažil, bol možno podobný tomu, ktorý zažili učeníci, keď Ježiš vystúpil do neba v deň Nanebovstúpenia, a okrem iného aj tí, ktorí žili so svätými ľuďmi a videli ich odchádzať. Je dojímavé vidieť, ako si napríklad tí, ktorí poznali svätého Josemaríu, vždy uchovávali živú bolesť z odlúčenia a vďačnú spomienku na spoločné chvíle. Blahoslavený Álvaro, ktorý s ním žil v tesnej blízkosti toľko rokov, to

vysvetlil takto: „Náš Otec nás splodil pre nadprirodzený život božského povolania, živil nás svojím duchom, formoval nás a utvrdzoval vo viere, podporoval nás istotou, keď sa všetko okolo nás stávalo pochybným, usmerňoval naše kroky, dával nám teplo svojho srdca v láske k Bohu, utešoval nás v bolestiach a naplňal našu cestu radosťou, učil nás milovať, našu slabosť štepil na svoju silu, a tak umožňoval našu vernosť. Preto, že sme takto žili od jeho života a akoby na jeho úkor, keď ho Pán 26. júna povolal do svojej definitívnej prítomnosti, na krátky okamih sa nejednému z nás zdalo, že všetko pre nás zomiera“^[3].

Elizeus „potom zdvihol Eliášov plášť, ktorý z neho spadol, vrátil sa a zastal pri brehu Jordánu. Vzal Eliášov plášť, ktorý z neho spadol, udrel vodu a povedal: *Kde je Pán, Eliášov Boh, teraz?* A keď udrel vodu, rozdelila sa na dve strany a Elizeus prešiel. Keď

to videli prorockí synovia, ktorí boli oproti Jerichu, hovorili: *Eliášov duch spočinul na Elizeovi*“ (2 Kr 2, 13-15). A Elizeus začal svoju činnosť v nadväznosti na činnosť svojho učiteľa.

ELIZEOVA ČINNOSŤ, hoci nebola taká veľkolepá ako Eliášova, bola predsa len prejavom Božej prítomnosti medzi jeho ľuďom. Vyznačovala sa zvláštnymi tónmi, ako napríklad osobitnou blízkosťou, najmä voči tým najnúdznejším. Hoci Elizeus požiadal o dve časti Eliášovho ducha, v skutočnosti sa jednoducho stáva, že duch sa u každého človeka prejavuje inak. Ako povedal Ján Krstiteľ: Boh „dáva Ducha bez miery“ (Jn 3, 34). „Áno, sú rôzne dary, ale Duch je ten istý (...), ktorý každému rozdáva, ako chce“ (1 Kor 12, 4.11).

„Ty musíš odhaliť, kým si, a rozvíjať svoj osobný spôsob prežívania svätosti nezávisle od toho, čo hovoria alebo si myslia iní. Stať sa svätým znamená stať sa naplno sebou samým, tým, kým ťa Boh chcel mať, ako si ťa predstavoval a stvárnil; on nechce, aby si bol fotokópiou. Tvoj život musí byť prorockým stimulom, ktorý bude inšpiráciou pre druhých a ktorý zanechá v tomto svete jedinečnú stopu, akú môžeš zanechať len ty“^[4]. Pán nás nabáda, aby sme sa nebojácne ujali svojho veľmi osobného poslania vo svete, a pobáda nás k tomu v živote svätých. „Je to výzva pre každého z nás, aby sme sa so svojimi duchovnými a intelektuálnymi zdrojmi, so svojimi profesionálnymi schopnosťami či životnými skúsenosťami, ale aj so svojimi obmedzeniami a nedostatkami usilovali zistiť, ako môžeme viac a lepšie spolupracovať na obrovskej úlohe postaviť Krista na vrchol všetkých ľudských aktivít“^[5].

Z Božej milosti sme vložený do tejto reťaze milosti a veľkodušnosti, ktorá sa tiahne celými dejinami spásy. Môžeme spolu so svätým Josemaríom prosiť, „aby v každom z nás bol Máriin duch“^[6]. Takto budeme bez strachu prechádzať svetom a prežívať svoje osobné božské dobrodružstvo.

.....

^[1] Benedikt XVI, *Audiencia*, 13-IV-2011.

^[2] František, *Gaudete et exsultate*, body 6-9.

^[3] Blahoslavený Álvaro del Portillo, *Pastiersky list*, 1-VI-1976, bod 97.

^[4] František, *Christus vivit*, bod 162.

^[5] Fernando Ocáriz, *Správa*, 7-VII-2017.

^[6] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 281.

.....

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-11-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/streda-11-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/)
(18.08.2025)